



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 37

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 920 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2–5
Decizia nr. 921 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (5) teza a doua ultima liniuță din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	5–6
Decizia nr. 953 din 13 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	7–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
12. — Hotărâre privind adoptarea unor măsuri pentru eficientizarea activității Sălii Palatului și pentru modificarea unor acte normative	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.272/2012. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea postului de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și pentru ocuparea posturilor de director de institut de medicină legală	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 920

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sevastian Ioneac în Dosarul nr. 11.340/86/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.175D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 11.340/86/2011, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

Excepția a fost ridicată de Sevastian Ioneac într-un dosar având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe civile a Tribunalului Suceava — Secția civilă prin care s-a respins cererea acestuia de anulare a deciziei de revizuire a pensiei, decizie emisă de Casa Județeană de Pensii Suceava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât se ajunge la situația în care se creează o discriminare între personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor și alte categorii profesionale, cum ar fi militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special. De exemplu, Guvernul a acordat retroactiv grupe speciale de muncă militarilor și polițiștilor pentru a atenua scăderea cuantumului pensiilor pentru aceste categorii de persoane, în timp ce pentru alte categorii, pensiile au fost diminuate în mod substanțial, fiind reduse în cuantum de 60—70%, afectându-se, astfel, însăși substanța dreptului la pensie.

Prin prisma deciziei nou pronunțate de Curtea Constituțională nr. 297 din 27 martie 2012, discriminarea este extinsă, întrucât consilierii Curții de Conturi fiind asimilați magistraților, urmează a reveni la pensiile speciale. Însă

personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor se află în aceeași situație, având aceleași interdicții și incompatibilități ca magistrații și consilierii Curții de Conturi.

Pensia de serviciu a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a fost stabilită în considerarea atribuțiilor de serviciu, a incompatibilităților și interdicțiilor stabilite pentru această categorie de personal din domeniul justiției și constituie un bun actual, un drept de proprietate în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât reducerea substanțială a pensiilor aflate în plată echivalează cu o expropriere, fiind încălcat dreptul la coerență legislativă, statutul legal și predictibilitatea legii, dar și speranța legitimă că dreptul de proprietate, garantat de stat, va fi ocrotit în întregul său.

De asemenea, arată că există „reglementări duble, total opuse” referitoare la pensiile de serviciu, întrucât, la data adoptării Legii nr. 119/2010, nu au fost abrogate prevederile corespunzătoare ale Legii nr. 567/2004, fapt ce contravine dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, autorul acesteia făcând parte dintr-o altă categorie socio-profesională decât cea a magistraților și consilierilor Curții de Conturi. Or, așa cum a arătat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa constantă, principiul egalității nu presupune uniformitate, iar situațiile obiectiv diferite justifică și chiar impun un tratament juridic diferențiat.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010,

prevederi care au următorul conținut: „La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]”

f) art. 68, art. 68¹ alin. (2) și art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile și art. 16 privind egalitatea în drepturi, precum și dispozițiilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Autorul excepției mai invocă și neconcordanța față de prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile criticate stabilesc că la data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice se abrogă art. 68, art. 68¹ alin. (2) și art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, Curtea observă că prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, a reținut că pensiile de serviciu au fost eliminate și integrate sistemului public de pensii prin Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Curtea a mai constatat că abrogările prevăzute de art. 196 din Legea nr. 263/2010 nu constituie decât o operațiune tehnico-legislativă de corelare a prevederilor actului normativ adoptat cu cele existente în alte legi ce reglementează pensiile speciale, respectiv alte măsuri în domeniul pensiilor.

În aceste condiții, Curtea a constatat că Legea nr. 263/2010 nu are caracter novator și nu aduce nicio modificare sau un element nou în raport cu cadrul legal consacrat odată cu apariția Legii nr. 119/2010.

II. În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției, a Deciziei nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, în considerentele acesteia Curtea a avut în vedere următoarele aspecte:

a) După adoptarea Deciziei nr. 873 din 25 iunie 2010, din punct de vedere constituțional, s-a deschis posibilitatea de a aprecia dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al magistraților și cel al altor categorii socioprofesionale, fapt ce le-ar îndritui pe acestea din urmă sau unele dintre acestea la încasarea unei pensii de serviciu similar magistraților;

b) Autorul excepției a fost o persoană care a exercitat funcția de consilier de conturi în cadrul Curții de Conturi și, în consecință, Curtea a analizat dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al consilierilor de conturi și cel al magistraților; în cazul constatării existenței unei asemenea similitudini, consilierii de conturi urmează a beneficia de un tratament juridic similar cu magistrații în privința acordării beneficiului pensiei de serviciu;

c) Curtea, observând că atât consilierii de conturi, cât și judecătorii sunt independenți în exercitarea funcției, respectiv a mandatului lor, și inamovibili pe durata exercitării acestora, a concluzionat că statutul consilierilor de conturi este similar cu cel al judecătorilor, fapt care justifică acordarea unei pensii de serviciu consilierilor de conturi similar judecătorilor.

Or, situația din prezenta cauză nu este similară, și cu atât mai puțin identică cu aceea din decizia invocată de autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate în susținerea acesteia, Curtea neputând reține considerentele respective în cauza de față. Astfel, statutul consilierilor de conturi este diferit de cel al personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, aspect ce decurge în mod expres din prevederile constituționale ale art. 140 alin. (1).

Chiar dacă personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor este supus anumitor interdicții și incompatibilități, aceștia nu beneficiază de statutul magistraților în calitate de categorie generică, fapt ce rezultă din dispozițiile Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

Totodată, Curtea observă că dreptul la pensie este reglementat și cuprins în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială rezultat din art. 47 alin. (2) din Constituție, aspect reținut și în jurisprudența sa anterioară, spre exemplu în Decizia nr. 533 din 22 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 24 iulie 2012.

III. În ceea ce privește celelalte critici, Curtea observă următoarele:

1. Asupra unor critici similare, în raport cu aceleași prevederi constituționale și convenționale, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind, spre exemplu, deciziile nr. 871 și nr. 873 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, și Decizia nr. 1.268 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011.

Cu acele prilejuri, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate ca neîntemeiate, întrucât dispozițiile legale care au dispus transformarea pensiilor de serviciu în pensii ce țin de sistemul public general de pensii, întemeiate pe principiul contributivității, nu sunt contrare prevederilor constituționale și convenționale privind egalitatea în drepturi, dreptul de proprietate privată, dreptul la pensie ori principiului constituțional al neretroactivității legii civile.

2. Referitor la încălcarea principiului neretroactivității legii civile, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a analizat dacă prevederile de lege afectează drepturi câștigate, stabilite potrivit legislației anterioare și asupra cărora legiuitorul nu poate interveni cu o nouă reglementare. Astfel, Curtea a reținut că pentru acest demers este necesar să se stabilească, deopotrivă, în ce măsură dreptul la pensie reprezintă un drept câștigat și în ce măsură legiuitorul poate afecta în prezent acest drept stabilit anterior. Pentru a răspunde acestor întrebări, Curtea a constatat că pensiile de serviciu se bucură de un regim juridic diferit în raport cu pensiile acordate în sistemul public de pensii. Spre deosebire de acestea din urmă, pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat.

De altfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Curtea a statuat că pensia de serviciu constituie „o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale”, ceea ce demonstrează, fără drept de tăgadă, că, de fapt, acel supliment

mai sus menționat se constituie în acea compensație parțială menționată de Curte, pentru că diferențierea existentă între o pensie specială și una strict contributivă, sub aspectul cuantumului, o face acel supliment.

Acordarea acestui supliment, așa cum se poate desprinde și din decizia mai sus amintită, a urmărit instituirea unui regim special, compensatoriu pentru anumite categorii socio-profesionale supuse unui statut special. Această compensație, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia.

Ca atare, având în vedere condiționarea posibilității statului de a acorda pensiile speciale de elemente variabile, așa cum sunt resursele financiare de care dispune, faptul că acestor prestații ale statului nu li se opune contribuția asiguratului la fondul din care se acordă aceste drepturi, precum și caracterul succesiv al acestor prestații, dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituirea unei obligații *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Așadar, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare.

3. În ceea ce privește pretinsa discriminare între diferite categorii de personal, respectiv între personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor și alte categorii profesionale, cum ar fi militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special, aceasta nu poate fi reținută.

Prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, în privința cadrelor militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, Curtea a statuat că aceștia au beneficiat și continuă să beneficieze de un statut aparte, justificat de natura activității desfășurate, care creează condițiile unei uzuri corporale accentuate prin expunere la pericole de vătămare corporală și chiar de amenințare a vieții.

Principiul egalității, astfel cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune uniformitate, ci, dimpotrivă, situații obiectiv diferite justifică și chiar impun instituirea unui tratament juridic diferențiat, fiind de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de particularitățile activității desfășurate de fiecare categorie în parte, reglementează reguli specifice, fapt ce nu constituie o discriminare.

Totodată, Curtea reține că aceste categorii de personal au fost supuse deopotrivă procesului de recalculare a pensiei dobândite în virtutea calității de pensionar.

4. În ceea ce privește susținerea privind încălcarea prevederilor Legii nr. 24/2000, ca urmare a faptului că actele normative care prevedeau acordarea pensiilor speciale anterior intrării în vigoare a noii legi nu au fost abrogate și, în consecință, ar exista un paralelism legislativ, prin aceeași decizie menționată mai sus, Curtea a observat că cele susținute de autorul excepției de neconstituționalitate au un oarecare grad de relevanță, întrucât legiuitorul a menținut, într-adevăr, în vigoare reglementările referitoare la stabilirea pensiei de serviciu, însă, prin art. 12 al legii criticate, a stabilit că persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei

intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.

Această reglementare are semnificația faptului că legile care stabilesc pensii speciale trebuie interpretate coroborat cu această nouă și ultimă lege. *Eo ipso* această situație nu produce efecte neconstituționale, întrucât actele normative în cauză cuprind și alte referiri cu privire la condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească persoana în cauză pentru a dobândi calitatea de pensionar potrivit statutelor speciale pe care le au; practic, condițiile de pensionare specifice pensiilor speciale rămân în vigoare, fiind mai favorabile decât cele prevăzute de legea generală, iar noua lege reglementează numai cuantumul pensiei la care beneficiarii acesteia sunt îndrituiți.

5. În ceea ce privește susținerea că pensia de serviciu a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea constituie un bun actual, un drept de proprietate, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă, totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

Curtea a constatat că eliminarea pensiilor de serviciu reglementată de Legea nr. 119/2010 nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de cvasimajoritatea personalului angajat în domeniul public care beneficia de astfel de pensii în egală măsură.

Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați ai statului, dar integrează cvasimajoritatea acestor angajați într-un sistem unic de pensii publice. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă.

De asemenea, cuantumul viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.

Pe de altă parte, astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, spre exemplu prin Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012, problema garantării și ocrotirii constituționale a dreptului de proprietate nu se poate invoca în favoarea unei persoane care nu este titularul acestui drept, ce ar urma să se nască ulterior.

6. Curtea observă că celelalte aspecte menționate de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate privesc, pe de o parte, modul de interpretare și aplicare a legii, iar, pe de altă parte, chestiuni care excedează competenței Curții Constituționale.

IV. Totodată, Curtea constată că prin Decizia din 7 februarie 2012, pronunțată în Cauza *Frimu și alții împotriva României*, paragraful 44, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că măsurile adoptate de statul român prin prevederile Legii nr. 119/2010, cu toate că au presupus diminuări substanțiale ale cuantumurilor pensiilor de serviciu, corespund nevoii de a încadra aceste pensii într-un sistem general, care să atenueze discrepanțele existente între diferitele regimuri de pensionare și să asigure un echilibru bugetar adecvat, nefiind nerezonabile sau disproporționate, ca atare nu s-a reținut încălcarea normelor convenționale ca urmare a transformării pensiilor speciale în pensii contributive în sistemul public, ca urmare a adoptării Legii nr. 119/2010.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sevastian Ioneac în Dosarul nr. 11.340/86/2011 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 921

din 1 noiembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (5) teza a doua
ultima liniuță din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (5) ultimul paragraf din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Vasile Șimon în Dosarul nr. 10.424/99/2011 al Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.197D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.424/99/2011, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de**

muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (5) ultimul paragraf din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Excepția a fost invocată de Vasile Șimon într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri privind unele drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât încalcă principiul justei așezări a sarcinilor fiscale. În cazul ajutoarelor convenite personalului militar trecut în rezervă se prevede o dublă impozitare, impozitul fiind aplicat, o dată, la valoarea soldelor brute (impozitabile) — rezultând solda netă la care se referă art. 94 alin. (5) — și a doua oară, la valoarea soldelor nete, în funcție de care este stabilit cuantumul ajutoarelor ce se plătesc efectiv. Se ajunge, în felul acesta, la un impozit de 32%.

Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. După opinia instanței, determinarea cuantumului ajutoarelor acordate la trecerea în rezervă (în funcție de solda netă sau brută) este opțiunea legiuitorului, care are dreptul exclusiv de a dispune, în funcție de politica socială și fondurile disponibile, asupra acordării acestor ajutoare, precum și asupra cuantumului și condițiilor de acordare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, critica de neconstituționalitate nu poate fi reținută, întrucât determinarea regimului ajutoarelor acordate la trecerea în rezervă, precum și a condițiilor de acordare, este opțiunea legiuitorului, în raport cu resursele financiare disponibile ce pot fi destinate acestui scop.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 94 alin. (5) ultimul paragraf din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Curtea, examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 94 alin. (5) teza a doua ultima liniuță din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2010, dispoziții care au următorul conținut: „(5) *Veniturile reprezentând: [...] sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (5) teza a doua ultima liniuță din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Vasile Șimon în Dosarul nr. 10.424/99/2011 al Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

acestui la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror quantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie, devin impozabile începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 56 alin. (2) privind justa așezare a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce vor fi arătate în continuare.

Legiuitorul a dispus, din rațiuni economico-financiare, trecerea sumelor reprezentând plăți compensatorii și ajutoare cuvenite personalului militar trecut în rezervă din categoria veniturilor scutite de la plata impozitului pe venit în categoria venituri impozabile, iar modificarea adusă Codului fiscal în sensul arătat mai sus și care a intrat în vigoare la sfârșitul lunii iunie 2010, a dispus impozitarea respectivelor venituri începând cu drepturile aferente lunii iulie 2010.

Critica autorului excepției nu poate fi reținută, pentru că nu este vorba despre o impozitare la valoarea soldelor brute și apoi o altă impozitare la valoarea soldelor nete, așa cum pretinde autorul excepției; textul legal criticat stabilește în mod clar faptul că sumele reprezentând plăți compensatorii și/sau ajutoare se calculează prin raportare la valoarea soldelor lunare nete acordate personalului militar trecut în rezervă.

Așadar, este vorba doar despre impozitarea, aplicată o singură dată, a sumelor al căror quantum se stabilește conform dispozițiilor legale criticate.

Faptul că legiuitorul stabilește drept criteriu de referință valoarea soldelor lunare nete nu este de natură să conducă la o dublă impozitare, acest criteriu de referință fiind la libera sa apreciere.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 953*)

din 13 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Luțaș în Dosarul nr. 6.877/83/2011 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.349D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.350D/2012, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Maria Anițaș în Dosarul nr. 6.882/83/2011 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.349 și nr. 1.350D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 1.350D/2012 la Dosarul nr. 1.349D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a

excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 12 septembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 6.877/83/2011 și nr. 6.882/83/2011, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția a fost invocată de Maria Luțaș și Maria Anițaș în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații împotriva unor decizii de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată, în esență, că actele normative criticate încalcă principiul constituțional al separației puterilor în stat și principiul autorității de lucru judecat, deoarece, reglementând o nouă modalitate de stabilire a pensiilor personalului auxiliar din cadrul instanțelor de judecată, au avut drept consecință stabilirea unor cuantumuri ale pensiilor diferite de cele din momentul pensionării, ce au fost confirmate prin hotărâri judecătorești irevocabile, anterior adoptării actelor normative criticate. În opinia autorilor, diminuarea pensiilor personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești impune o sarcină excesivă și disproporționată, fără a menține un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit. Susțin, de asemenea, că diminuarea cuantumurilor pensiilor personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, astfel cum au fost stabilite inițial în baza legislației speciale, afectează un drept de proprietate, noțiunea generică de „bun” acoperind și dreptul unei persoane asupra unei creanțe, inclusiv a uneia de natură salarială. În acest sens, fac referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, hotărârile pronunțate în cauzele *Rafinăriile Stran și Stratis Andreatis împotriva Greciei*, *Gaygusuz împotriva Austriei*, *Buchen împotriva Cehiei* și, respectiv, *Willis împotriva Angliei*. Revizuirea pensiilor speciale este o măsură cu caracter definitiv, și nu temporar, iar de esența constituționalității măsurii de restrângere a exercițiului unui drept sau al unei libertăți este caracterul excepțional și temporar al acesteia.

*) A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

Totodată, susțin că, dat fiind faptul că nu se poate identifica o rațiune suficientă care să justifice aplicarea unui tratament diferit magistraților față de cadrele militare permanente, atunci și regimul juridic al pensiilor de serviciu ar trebui să fie același, în caz contrar fiind creată o situație discriminatorie, fără o justificare obiectivă și rațională. Se invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul constituțional al egalității în drepturi, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la aplicarea art. 14 — *Interzicerea discriminării*, cuprins în Convenție (spre exemplu, Hotărârea din 1979 pronunțată în Cauza *Marcks împotriva Belgiei*).

În fine, fac referire la Hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Ștefănică și alții împotriva României*, prin care statul român a fost condamnat pentru încălcarea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, precum și dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

În opinia autorilor excepției, actele normative criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) referitoare la garantarea creanțelor asupra statului și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Sunt invocate și dispozițiile art. 14 referitoare la interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și prevederile referitoare la nediscriminare cuprinse în art. E, partea a V-a din Carta socială europeană revizuită.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

1. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, Curtea constată că acest act normativ a fost supus în mod constant controlului de constituționalitate, de asemenea, prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală, și cu o motivare similară.

Astfel, prin deciziile nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și nr. 1.269 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 25 noiembrie 2011, Curtea a statuat că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială.” Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia.” Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra căroră legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. [...] Conformându-se dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2), textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.”

Prin aceleași decizii, Curtea a statuat că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «bun», ea reprezintă, totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.”

Curtea constată că este neîntemeiată și susținerea autorilor excepției referitoare la faptul că dreptul la pensie are natura unei creanțe asupra statului, garantată de dispozițiile art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală.

Dimpotrivă, contrar acestor susțineri, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, ale cărei considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la

termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau a fondurilor de asigurări sociale.

De altfel, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl constituie și decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe nr. 45.312/11, nr. 45.581/11, nr. 45.583/11, 45.587/11 și nr. 45.588/11 — *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timár, Edita Tankó, Márta Molnár și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași Convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor. Prin decizia menționată, Curtea de la Strasbourg a preluat, astfel, raționamentul Curții Constituționale, statuând că măsura de reducere a pensiilor de serviciu este prevăzută de lege (paragrafele 18 și 42) și constituie o modalitate de a echilibra bugetul și de a corecta diferențele existente între sistemele de pensie, iar aceste motive nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate (paragraful 44).

2. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, Curtea s-a mai pronunțat asupra neconstituționalității acestui act normativ.

Prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 are în vedere o nouă procedură de recalculare a pensiilor, distinctă și ulterioară celei realizate prin Legea nr. 119/2010, act normativ care se circumscrie cadrului procesual aflat în dezbatere în litigiile determinate, fără a afecta cuantumul pensiilor convenit în urma recalculării în baza metodologiei reglementate prin Hotărârea de Guvern nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de

serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. În acest sens sunt dispozițiile art. 3 din ordonanța de urgență criticată, potrivit căroră: „Plata drepturilor restante, constând în diferența dintre cuantumul convenit al pensiei rezultat în urma recalculării și cel obținut în urma revizuirii, pentru perioada de la data de 1 septembrie 2010 și până la data revizuirii potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se va realiza în termenele prevăzute la art. 1 alin. (1), (4) și (5), după caz.”

Dacă Legea nr. 119/2010 constituie reglementarea de drept substanțial prin care pensiile de serviciu au fost transformate în pensii contributive, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 reprezintă prevederea legală de natură procedurală prin care statul reglementează procedura recalculării pensiilor și modul de calcul al drepturilor de pensie, ținând cont de specificul situațiilor categoriilor socio-profesionale în cauză.

În consecință, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că reglementarea criticată constituie o aplicare particulară a prevederilor legale ce vizează pensia de drept, precum Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, sau Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, Curtea nu poate reține susținerea conform căreia materia reflectată în actul normativ criticat ar ține de domeniul legislației secundare. De altfel, și aceste legi conțin prevederi tehnice care pun în aplicare principiile care stau la baza modului de calcul al pensiilor.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Luțaș și, respectiv, Maria Anițaș în dosarele nr. 6.877/83/2011 și, respectiv, nr. 6.882/83/2011 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind adoptarea unor măsuri pentru eficientizarea activității Sălii Palatului și pentru modificarea unor acte normative

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 250, art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor imobile aflate în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, împreună cu bunurile mobile și dotările aferente acestor imobile, din administrarea Centrului pentru Artele Spectacolului „Sala Palatului” în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 2. — (1) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Centrul pentru Artele Spectacolului „Sala Palatului”, denumit în continuare *Centrul*, instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Secretariatului General al Guvernului, se desființează.

(2) La data prevăzută la alin. (1), personalul Centrului se preia în cadrul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 3. — (1) Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” preia patrimoniul Centrului, inclusiv bunurile mobile, aflate în domeniul public al statului, pe bază de protocol de predare-preluare încheiat între părțile implicate, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” va pune la dispoziția Ministerului Culturii bunurile

imobile și mobile prevăzute la art. 1, pentru desfășurarea evenimentelor culturale, inclusiv a Festivalului Internațional „George Enescu”, părțile urmând să stabilească, prin protocol, condițiile și termenii utilizării acestor bunuri.

Art. 4. — La data semnării protocolului de predare-preluare prevăzut la art. 3 alin. (1), Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” se subrogă în toate drepturile și obligațiile Centrului, inclusiv în cele izvorâte din litigii, precum și din convențiile și contractele încheiate potrivit legii.

Art. 5. — Patrimoniul Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” se majorează cu valoarea patrimoniului Centrului preluat.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, la anexa nr. 3 „Lista bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat»” la Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, după numărul curent 67 se introduc două noi numere curente, numerele curente 68 și 69, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea imobilului și adresa	Teren — mp —	Temeiul legal
„68.	Imobil „Sala Palatului” Str. Ion Câmpineanu nr. 28, sectorul 1, București Suprafața utilă — 20.287,52 mp Suprafața construită la sol — 6.998 mp Suprafața desfășurată — 21.212 mp	Suprafața terenului — 8.955 mp	—
69.	Imobil Str. Valeriu Braniște nr. 54—56, sectorul 3, București 5 camere cu suprafața utilă pe camere: 166,56 mp, 230,70 mp, 128,22 mp, 43,92 mp, 34,67 mp	—	—”

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 405/2007 privind funcționarea Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 7 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 6, alineatul (2¹) se abrogă.**

2. **Articolul 10 va avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.”

3. **Anexa nr. 3 „Structurile, organele de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice aflate în subordinea Secretariatului General al Guvernului” se abrogă.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

p. Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Georgeta Bratu,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor aflate în domeniul public al statului,
care se transmit din administrarea Centrului pentru Artele Spectacolului „Sala Palatului”
în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Nr. crt.	Denumirea și locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Nr. M.F.P.	Valoarea de inventar (lei)
1.	Imobil „Sala Palatului” Str. Ion Câmpineanu nr. 28, sectorul 1, București	Statul român, domeniul public, din administrarea Centrului pentru Artele Spectacolului „Sala Palatului”	Statul român, domeniul public, în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	Suprafața terenului — 8.955 mp Suprafața utilă — 20.287,52 mp Suprafața construită la sol — 6.998 mp Suprafața desfășurată — 21.212 mp	153183	13,612,417
2.	Imobil Str. Valeriu Braniște nr. 54—56, sectorul 3, București	Statul român, domeniul public, din administrarea Centrului pentru Artele Spectacolului „Sala Palatului”	Statul român, domeniul public, în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	5 camere cu suprafața utilă pe camere: 166,56 mp, 230,70 mp, 128,22 mp, 43,92 mp, 34,67 mp	153184	144,344

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea postului de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și pentru ocuparea posturilor de director de institut de medicină legală

Având în vedere:

- Referatul Direcției generale resurse umane și certificare, aprobat de ministrul sănătății cu nr. RA. 1.042/2012;
- prevederile art. 12 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată;
- prevederile Hotărârii Guvernului nr. 286/2011 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea postului de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și pentru ocuparea posturilor de director de institut de medicină legală, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală resurse umane și certificare și celelalte direcții din minister implicate, precum și institutele de

medicină legală vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Începând cu data prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 1.275/2006*) privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea postului de director de institut de medicină legală.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Raed Arafat

București, 12 decembrie 2012.

Nr. 1.272.

*) Ordinul ministrului sănătății nr. 1.275/2006 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

REGULAMENT

de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea postului de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și pentru ocuparea posturilor de director de institut de medicină legală

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament este elaborat în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 286/2011 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice și a Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată.

Art. 2. — La concursul pentru ocuparea postului de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și pentru ocuparea posturilor de director de institut de medicină legală pot participa persoanele care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) au cetățenia română, cetățenie a altor state membre ale Uniunii Europene sau a statelor aparținând Spațiului Economic European și domiciliul în România;

b) cunosc limba română, scris și vorbit;

c) au vârsta minimă reglementată de prevederile legale;

d) au capacitate deplină de exercițiu;

e) au o stare de sănătate corespunzătoare postului pentru care candidează, atestată pe baza adeverinței medicale eliberate de medicul de familie sau de unitățile sanitare abilitate;

f) îndeplinesc condițiile de studii și, după caz, de vechime și alte condiții specifice, potrivit cerințelor postului scos la concurs;

g) nu au fost condamnate definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului ori contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

CAPITOLUL II

Organizarea concursului pentru ocuparea postului de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și pentru ocuparea posturilor de director de institut de medicină legală

Art. 3. — Concursul pentru ocuparea postului de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și pentru ocuparea posturilor vacante de conducere de director de institut de medicină legală se organizează de către Ministerul Sănătății, la data stabilită de acesta.

Art. 4. — (1) Anunțul privind concursul, tematica și bibliografia se afișează la sediul Ministerului Sănătății, pe site-ul acestuia, la sediul Institutului de Medicină Legală „Mina Minovici” București, precum și la sediul institutelor de medicină legală din cadrul cărora se scoate la concurs postul de

conducere de director și pe site-ul acestora, cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înainte de data desfășurării concursului.

(2) În situația în care Ministerul Sănătății consideră necesar, acestea pot asigura publicarea anunțului și prin alte forme de publicitate suplimentare.

(3) Anunțul va cuprinde obligatoriu următoarele elemente:

a) posturile scoase la concurs, precum și structurile în cadrul cărora se află aceste posturi, denumirea postului pentru care se organizează concursul și principalele cerințe ale acestuia stabilite potrivit prevederilor din fișa postului;

b) documentele solicitate candidaților pentru întocmirea dosarului de concurs, data-limită și ora până la care se pot depune acestea, locul unde se depun dosarele de concurs, precum și Compartimentul de resurse umane, cu precizarea persoanelor și datelor de contact, inclusiv alte date necesare desfășurării concursului;

c) condițiile generale și specifice necesare pentru ocuparea posturilor scoase la concurs;

d) tipul probelor de concurs, locul, data și ora desfășurării acestora;

e) bibliografia și alte date necesare desfășurării concursului. Bibliografia întocmită de către structura de specialitate în cadrul căreia se află postul vacant/temporar vacant este transmisă Compartimentului de resurse umane și aprobată de conducătorul instituției.

(4) La anunț se vor anexa condițiile de participare și condițiile de desfășurare a concursului, bibliografia, tematica și alte date necesare desfășurării concursului. Informațiile prezentate se mențin la locul de afișare până la finalizarea concursului.

(5) În situația în care anunțul se publică și în presa scrisă, acesta conține doar elementul referitor la denumirea postului pentru care se organizează concursul și principalele cerințe ale acestuia, data-limită până la care se pot depune actele pentru dosarul de concurs și datele de contact ale persoanelor din cadrul Compartimentului de resurse umane.

(6) În condițiile modificării unor aspecte referitoare la organizarea sau desfășurarea concursului se face publicitatea modificării respective prin aceleași mijloace prin care s-a făcut publicitatea concursului.

Art. 5. — (1) Pentru înscrierea la concurs candidații vor prezenta un dosar de concurs, care va conține următoarele documente:

a) cerere de înscriere la concurs;

b) copia actului de identitate sau orice alt document care atestă identitatea, potrivit legii, după caz;

c) copiile documentelor care să ateste nivelul studiilor și ale altor acte care atestă efectuarea unor specializări, copiile documentelor care atestă îndeplinirea condițiilor specifice;

d) copia carnetului de muncă, conformă cu originalul, sau, după caz, o adeverință care să ateste vechimea în muncă, în meserie și/sau în specialitatea studiilor;

e) cazierul judiciar sau o declarație pe propria răspundere că nu are antecedente penale care să îl facă incompatibil cu funcția pentru care candidează;

f) adeverință medicală care să ateste starea de sănătate corespunzătoare, eliberată cu cel mult 6 luni anterior derulării concursului de către medicul de familie al candidatului sau de către unitățile sanitare abilitate;

g) curriculum vitae;

h) alte documente relevante pentru desfășurarea concursului.

(2) Adeverința care atestă starea de sănătate conține, în clar, numărul, data, numele emitentului și calitatea acestuia, în formatul standard stabilit de Ministerul Sănătății.

(3) În cazul documentului prevăzut la alin. (1) lit. e), candidatul declarat admis la selecția dosarelor, care a depus la înscriere o declarație pe propria răspundere că nu are antecedente penale, are obligația de a completa dosarul de concurs cu originalul cazierului judiciar, cel mai târziu până la data desfășurării primei probe a concursului.

(4) Actele prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și h) vor fi prezentate și în original în vederea verificării conformității copiilor cu acestea.

Art. 6. — (1) Cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de data desfășurării concursului se constituie comisii de concurs, respectiv comisii de soluționare a contestațiilor, prin act administrativ al ministrului sănătății, în condițiile prezentului regulament.

(2) Atât comisia de concurs, cât și comisia de soluționare a contestațiilor au fiecare în componența lor un președinte, 2 membri și un secretar.

(3) Președintele comisiei de concurs, respectiv al comisiei de soluționare a contestațiilor se desemnează din rândul membrilor acestora, prin actul administrativ de constituire a comisiilor.

(4) Secretariatul comisiei de concurs și secretariatul comisiei de soluționare a contestațiilor se asigură, de regulă, de către o persoană din cadrul compartimentelor de resurse umane ale Ministerului Sănătății, acestea neavând calitatea de membri.

(5) Secretarul comisiei de concurs, care poate fi și secretar al comisiei de soluționare a contestațiilor, este numit prin actul prevăzut la alin. (1).

Art. 7. — Persoanele desemnate în comisiile de concurs sau de soluționare a contestațiilor trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă o probitate morală recunoscută;

b) cel puțin 2 membri din comisia de concurs, respectiv din comisia de soluționare a contestațiilor să dețină o funcție de conducere;

c) să nu se afle în cazurile de incompatibilitate sau conflict de interese.

Art. 8. — (1) Nu poate fi desemnată în calitatea de membru în comisia de concurs sau în comisia de soluționare a contestațiilor persoana care a fost sancționată disciplinar, iar sancțiunea aplicată nu a fost radiată, conform legii.

(2) Calitatea de membru în comisia de concurs este incompatibilă cu calitatea de membru în comisia de soluționare a contestațiilor.

Art. 9. — Nu poate fi desemnată în calitatea de membru în comisia de concurs sau în comisia de soluționare a contestațiilor persoana care se află în următoarele situații:

a) are relații cu caracter patrimonial cu oricare dintre candidați sau interesele patrimoniale ale sale ori ale soțului sau soției pot afecta imparțialitatea și obiectivitatea evaluării;

b) este soț, soție, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu oricare dintre candidați ori cu un alt membru al comisiei de concurs sau al comisiei de soluționare a contestațiilor;

c) este sau urmează să fie, în situația ocupării postului de conducere pentru care se organizează concursul, direct subordonat ierarhic al oricărui dintre candidați.

Art. 10. — (1) Situațiile prevăzute la art. 8 și 9 se sesizează de către persoana în cauză, de oricare dintre candidați, de conducătorul autorității ori instituției publice organizatoare a concursului sau de orice altă persoană interesată, în orice moment al organizării și desfășurării concursului.

(2) Membrii comisiei de concurs sau ai comisiei de soluționare a contestațiilor au obligația să informeze, în scris, cu celeritate, persoanele care i-au desemnat despre apariția oricărei situații dintre cele prevăzute la art. 8 și 9. În aceste cazuri, membrii comisiei de concurs sau ai comisiei de soluționare a contestațiilor au obligația să se abțină de la participarea ori luarea vreunei decizii cu privire la concurs.

(3) În cazul constatării existenței uneia dintre situațiile prevăzute la art. 8 și 9, actul de numire a comisiei se modifică în mod corespunzător, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data constatării, prin înlocuirea persoanei aflate în respectiva situație cu o altă persoană, care să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 7.

(4) În cazul în care oricare dintre situațiile prevăzute la art. 8 și 9 se constată ulterior desfășurării uneia dintre probele concursului, rezultatul probei ori al probelor desfășurate se recalculează prin eliminarea evaluării membrului aflat în situație de incompatibilitate sau în conflict de interese, sub rezerva asigurării validității evaluării a cel puțin două treimi din numărul membrilor comisiei de concurs.

(5) În situația în care nu este asigurată validitatea evaluării a cel puțin două treimi din numărul membrilor comisiei de concurs, procedura de organizare și desfășurare a concursului se reia.

Art. 11. — (1) Comisia de concurs are următoarele atribuții principale:

a) selectează dosarele de concurs ale candidaților;

b) stabilește tipul probelor de concurs: probă scrisă, proiect de management și interviu;

c) stabilește subiectele pentru proba scrisă;

d) stabilește structura proiectului de management;

e) stabilește planul interviului și realizează interviul;

f) notează pentru fiecare candidat proba scrisă, proiectul de management și interviul;

g) transmite secretarului comisiei rezultatele concursului pentru a fi comunicate candidaților;

h) semnează procesele-verbale întocmite de secretarul comisiei după fiecare etapă de concurs, precum și raportul final al concursului.

(2) Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

a) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la selecția dosarelor și cu privire la notarea probei scrise, proiectului de management și a interviului;

b) transmite secretarului comisiei rezultatele contestațiilor pentru a fi comunicate candidaților.

(3) Secretarul comisiei de concurs și secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor au următoarele atribuții principale:

a) primesc dosarele de concurs ale candidaților, respectiv contestațiile, după caz;

b) convoacă membrii comisiei de concurs, respectiv membrii comisiei de soluționare a contestațiilor, la solicitarea președintelui comisiei;

c) întocmesc, redactează și semnează alături de comisia de concurs, respectiv comisia de soluționare a contestațiilor întreaga documentație privind activitatea specifică a acesteia, respectiv procesul-verbal al selecției dosarelor și raportul concursului, care vor fi semnate de către toți membrii comisiei;

d) asigură transmiterea/afișarea rezultatelor obținute de candidați la probele concursului, respectiv rezultatele eventualelor contestații;

e) îndeplinesc orice sarcini specifice necesare pentru buna desfășurare a concursului.

Art. 12. — Subiectele și baremul de evaluare a acestora se realizează de către președintele și membrii comisiei de concurs.

CAPITOLUL III

Probele de concurs și evaluarea candidaților

Art. 13. — (1) Concursul pentru ocuparea posturilor vacante de conducere de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și director de institut de medicină legală constă, de regulă, în 4 etape succesive, după cum urmează:

a) selecția dosarelor de înscriere;

b) proba scrisă;

c) proiectul de management;

d) interviul.

(2) Se pot prezenta la următoarea etapă numai candidații declarați admiși la etapa precedentă.

Art. 14. — (1) În vederea participării la concurs, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data afișării anunțului, candidații depun dosarul de concurs.

(2) În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data expirării termenului de depunere a dosarelor, comisia de concurs are obligația de a selecta dosarele de concurs pe baza îndeplinirii condițiilor de participare la concurs.

(3) După finalizarea selecției dosarelor se va încheia un proces-verbal, care va fi semnat de către toți membrii comisiei.

(4) Rezultatele selectării dosarelor de înscriere se afișează de către secretarul comisiei de concurs, cu mențiunea „admis” sau „respins”, însoțită de motivul respingerii dosarului, la sediul Ministerului Sănătății.

Art. 15. — (1) Proba scrisă constă în redactarea unei lucrări și/sau în rezolvarea unor teste-grilă.

(2) Prin proba scrisă se testează cunoștințele teoretice necesare ocupării postului pentru care se organizează concursul.

(3) Subiectele pentru proba scrisă se stabilesc pe baza tematicii de concurs, astfel încât să reflecte capacitatea de analiză și sinteză a candidaților, în concordanță cu nivelul și specificul postului pentru care se organizează concursul.

(4) Pentru candidații la ocuparea aceluiași post subiectele sunt identice în cadrul aceluiași concurs, cu excepția cazului în care concursul se desfășoară în mai multe serii.

(5) Comisia de concurs stabilește subiectele și alcătuiește seturile de subiecte pentru proba scrisă, în ziua în care se desfășoară proba scrisă.

(6) Pe baza propunerilor membrilor comisiei de concurs, comisia întocmește minimum două seturi de subiecte, care vor fi prezentate candidaților.

(7) Membrii comisiei de concurs răspund individual pentru asigurarea confidențialității subiectelor propuse.

(8) Seturile de subiecte se semnează de toți membrii comisiei de concurs și se închid în plicuri sigilate purtând ștampila autorității sau a instituției publice organizatoare a concursului.

(9) Comisia de concurs stabilește punctajul maxim pentru fiecare subiect, care se comunică odată cu subiectele și se afișează la locul desfășurării concursului.

(10) În cazul în care proba scrisă constă în rezolvarea unor teste-grilă, întrebările pot fi formulate cu cel mult două zile înainte de proba scrisă, cu condiția ca numărul acestora să fie de 3 ori mai mare decât numărul întrebărilor stabilit pentru fiecare test-grilă. Întrebările pentru fiecare test-grilă se stabilesc în ziua în care se desfășoară proba scrisă, înainte de începerea acestei probe.

(11) Înainte de începerea probei scrise se face apelul nominal al candidaților, în vederea îndeplinirii formalităților prealabile, respectiv verificarea identității. Verificarea identității candidaților se face numai pe baza buletinului, a cărții de identitate sau a oricărui document care atestă identitatea, potrivit legii. Candidații care nu sunt prezenți la efectuarea apelului nominal ori care nu pot face dovada identității prin prezentarea buletinului, a cărții de identitate sau a oricărui document care să ateste identitatea sunt considerați absenți.

(12) După verificarea identității candidaților, ieșirea din sală a acestora atrage eliminarea din concurs, cu excepția situațiilor de urgență în care aceștia pot fi însoțiți de unul dintre membrii comisiei de concurs sau de persoanele care asigură supravegherea.

(13) Durata probei scrise se stabilește de comisia de concurs în funcție de gradul de dificultate și complexitate a subiectelor, dar nu poate depăși 3 ore.

(14) La ora stabilită pentru începerea probei scrise, comisia de concurs prezintă candidaților seturile de subiecte și invită un candidat să extragă un plic cu subiectele de concurs.

(15) După începerea comunicării subiectelor este interzis accesul candidaților care întârzie sau al oricărei altei persoane, în afara membrilor comisiei de concurs, precum și al persoanelor care asigură secretariatul comisiei de concurs, respectiv supravegherea desfășurării probei.

(16) În încăperea în care are loc concursul, pe toată perioada derulării acestuia, inclusiv a formalităților prealabile și a celor ulterioare finalizării probei, candidaților nu le este permisă deținerea sau folosirea vreunei surse de consultare sau a telefoanelor mobile ori a altor mijloace de comunicare la distanță.

(17) Nerespectarea dispozițiilor prevăzute la alin. (16) atrage eliminarea candidatului din proba de concurs. Comisia de concurs, constatând încălcarea acestor dispoziții, elimină candidatul din sală, înscrie mențiunea „anulat” pe lucrare și consemnează cele întâmplate în procesul-verbal.

(18) Lucrările se redactează, sub sancțiunea anulării, doar pe seturile de hârtie asigurate de autoritatea sau instituția publică organizatoare a concursului, purtând ștampila acesteia pe fiecare filă. Prima filă, după înscrierea numelui și a prenumelui în colțul din dreapta sus, se lipește astfel încât datele înscrise să nu poată fi identificate și se aplică ștampila autorității sau instituției publice organizatoare a concursului, cu excepția situației în care există un singur candidat pentru postul vacant/temporar vacant, caz în care nu mai există obligația sigilării lucrării.

(19) Candidatul are obligația de a preda comisiei de concurs lucrarea scrisă, respectiv testul-grilă, la finalizarea lucrării ori la expirarea timpului alocat probei scrise, semnând borderoul special întocmit în acest sens.

Art. 16. — (1) Proiectul de management reflectă modul în care candidatul analizează și propune soluții de rezolvare referitoare la structura proiectului de management.

(2) Proiectul de management se realizează individual de către candidat și se dezvoltă într-un volum de maximum 8—10 pagini, tehnoredactate pe calculator, cu font de 14.

(3) Proiectele de management se depun odată cu dosarele de înscriere la concurs și sunt evaluate de către comisia de concurs la data susținerii probei proiectului de management.

(4) Fiecare proiect este notat conform grilei de punctare stabilite de către comisia de concurs. Nota finală este media notelor acordate de fiecare evaluator.

(5) Structura și baremul proiectului de management sunt elaborate de comisia de concurs și se publică pe site-ul Ministerului Sănătății odată cu tematica și bibliografia pentru concurs.

(6) Susținerea proiectului de management se face în plenul comisiei de concurs, pe durata a maximum 20 de minute. Această durată poate fi suplimentată de președintele comisiei de concurs, în cazul în care se pun întrebări suplimentare.

(7) În urma susținerii proiectului de management, membrii comisiei de concurs stabilesc nota definitivă pentru această probă de evaluare și o comunică candidatului.

Art. 17. — (1) În cadrul interviului se testează abilitățile, aptitudinile și motivația candidaților. Proba interviului poate fi susținută doar de către acei candidați declarați admiși la proba scrisă și/sau proba practică, după caz.

(2) Interviu se realizează conform planului de interviu întocmit de comisia de concurs în ziua desfășurării acestei probe, pe baza criteriilor de evaluare. Criteriile de evaluare pentru stabilirea interviului sunt:

- a) abilități și cunoștințe impuse de funcție;
- b) capacitatea de analiză și sinteză;
- c) motivația candidatului;
- d) comportamentul în situațiile de criză;
- e) inițiativă și creativitate;
- f) capacitatea de a lua decizii și de a evalua impactul acestora;
- g) exercitarea controlului decizional;
- h) capacitatea managerială.

(3) Interviu se susține, de regulă, într-un termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data susținerii probei scrise și/sau a probei practice, după caz.

(4) Data și ora susținerii interviului se afișează obligatoriu odată cu rezultatele probei scrise.

(5) Fiecare membru al comisiei de concurs poate adresa întrebări candidatului. Nu se pot adresa întrebări referitoare la opiniile politice ale candidatului, activitatea sindicală, religie, etnie, starea materială, originea socială etc.

(6) Întrebările și răspunsurile la interviu se înregistrează sau se consemnează în scris în anexa la raportul final al concursului, întocmită de secretarul comisiei de concurs, și se semnează de membrii acesteia și de candidat.

Art. 18. — (1) Pentru probele concursului, punctajele se stabilesc după cum urmează:

a) pentru proba scrisă punctajul este de maximum 100 de puncte;

b) pentru proiectul de management punctajul maxim este de 100 de puncte;

c) pentru interviu punctajul este de maximum 100 de puncte.

(2) Sunt declarați admiși la proba scrisă candidații care au obținut minimum 70 de puncte.

(3) Sunt declarați admiși la proba proiectul de management candidații care au obținut minimum 70 de puncte.

(4) Sunt declarați admiși la interviu candidații care au obținut minimum 70 de puncte.

(5) Punctajul final se calculează ca sumă a punctajelor obținute la proba scrisă, la proiectul de management și la interviu. Punctajele obținute la cele 3 probe, precum și punctajul final se afișează la sediul Ministerului Sănătății, după încheierea concursului, în aceeași zi.

Art. 19. — La punctaje egale are prioritate candidatul care a obținut punctajul cel mai mare la proba scrisă, iar dacă egalitatea se menține, candidații aflați în această situație vor fi invitați la un nou interviu în urma căruia comisia de concurs va decide candidatul câștigător.

Art. 20. — (1) Contestațiile cu privire la rezultatul selecției dosarelor de înscriere se depun la secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor în maximum două zile lucrătoare de la afișarea rezultatelor selecției dosarelor de către comisia de concurs.

(2) Contestațiile cu privire la rezultatele selecției dosarelor se soluționează și se afișează la sediul Ministerului Sănătății în termen o zi lucrătoare de la expirarea termenului de depunere.

(3) După afișarea rezultatelor obținute la proba scrisă, la proiectul de management și la interviu, candidații nemulțumiți pot face contestație, în termen de două zile lucrătoare de la data afișării rezultatului probei scrise, al proiectului de management ori al interviului, la sediul Ministerului Sănătății, sub sancțiunea decăderii din acest drept.

Art. 21. — Comisia de soluționare a contestațiilor admite contestația, modificând rezultatul selecției dosarelor, respectiv punctajul final acordat de comisia de concurs, în situația în care:

a) candidatul îndeplinește condițiile pentru a participa la concurs, în situația contestațiilor formulate față de rezultatul selecției dosarelor;

b) constată că punctajele nu au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă, proiectului de management sau punctajele de la interviu nu au fost acordate potrivit planului de interviu, întrebărilor formulate și răspunsurilor candidaților în cadrul interviului;

c) ca urmare a recorectării lucrării de la proba scrisă, a proiectului de management, respectiv a analizării consemnării răspunsurilor la interviu, candidatul declarat inițial „respins” obține cel puțin punctajul minim pentru promovarea probei scrise sau a interviului.

Art. 22. — (1) Contestația va fi respinsă în următoarele situații:

a) candidatul nu îndeplinește condițiile pentru a participa la concurs;

b) punctajele au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă sau punctajele de la interviu au fost acordate potrivit planului de interviu, întrebărilor formulate și răspunsurilor candidaților în cadrul interviului;

c) punctajele au fost acordate potrivit baremului proiectului de management.

(2) Comunicarea rezultatelor la contestațiile depuse se face prin afișare la sediul autorității sau instituției organizatoare a concursului, imediat după soluționarea contestațiilor.

Art. 23. — Candidatul nemulțumit de modul de soluționare a contestației se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 24. — (1) Numirea în funcția de director general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și de director de institut de medicină legală se face în termen de maximum 15 zile calendaristice de la data afișării rezultatelor finale.

(2) Directorul general al Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și directorii institutelor de medicină legală sunt numiți prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 25. — Informațiile false cuprinse în curriculum vitae, falsul în declarații, falsul în înscrisuri oficiale și sub semnătură privată, observate de comisia de concurs înaintea sau în timpul desfășurării concursului, atrag eliminarea candidatului din concurs și sesizarea organelor competente, iar cele dovedite după finalizarea concursului conduc și la invalidarea rezultatelor concursului și reprogramarea acestuia, dacă sunt constatate cu privire la câștigătorul concursului.

Art. 26. — Prezentul regulament se completează cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 286/2011.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

